

دسته اول
دسته دوم
دسته سوم
دسته چهارم
دسته پنجم
دسته ششم
دسته هفتم
دسته هشتم
دسته نهم
دسته دهم
دسته یازدهم
دسته بیانی

بررسی تنوع زیستی و فون مگس‌های گل (Dip: Syrphidae) در شهرستان دامغان (معرفی ۲۳ رکورد جدید از استان سمنان)

راحله مهرابی

دانشجویی کارشناسی ارشد بیوسیستماتیک جانوری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

شهرخ پاشایی راد

دکترای حشره‌شناسی، استادیار دانشکده علوم زیستی، دانشگاه شهید بهشتی

عبدالحسین شیروی

دکترای زیست‌شناسی تکوینی، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

فرهاد امیری مقدم

دانش آموخته بیوسیستماتیک جانوری، دانشگاه شهید بهشتی

Determination of the Biodiversity and Fauna of Hoverflies (Dip: Syrphidae) in Damghan (Semnan province) - Introducing 23 New Records from Semnan Province

Raheleh Mehrabi

M. Sc. Student in Zoo Biosystematic, Damghan Islamic Azad University

Shahrokh Pashaei Rad, Ph. D.

Assistant Professor, Faculty of Biological Sciences, Shahid Beheshti University

Abdol-Hossein Shiravi , Ph. D.

Assistant Professor Damghan Islamic Azad University

Farhad Amiri Moghaddam

Biosystematics Zoologist, Shahid Beheshti University

Abstract

Hoverflies (Dip: Syrphidae) are one of the most important natural enemies of aphids. Their larvae are predators of aphids and play an important role in ensuring biological balance. In order to identify hoverfly fauna, some specimens of adults were collected during 2005 and 2006 using a sweeping net in Damghan in the center of Semnan Province. The data were analyzed using the Margalov (D_{mg}) and Shanon-Winer (H') indices. The maximum diversity and abundance of species in Damghan was recorded in fourth week of Khordad month (mid-June) ($D_{mg} = 28.861$, $H' = 0.933$). The results showed that 23 species belonging to 14 genera were identified and that all of them are recorded for the first time from Semnan Province.

Keywords: syrphidae, hoverfly, biodiversity, predator, biodiversity, Semnan, Damghan.

چکیده

مگس‌های گل (Dip: Syrphidae) یکی از مهم‌ترین دشمنان طبیعی شته‌ها می‌باشد. لارو اغلب آنها شکارگر بوده و نقش مهمی در تعادل بیولوژیکی و کنترل طبیعی آنها ایفا می‌کند. در بررسی‌های به عمل آمده طی سال‌های ۸۴-۸۵ روی فون مگس‌های گل این منطقه، ۲۳ گونه متعلق به ۱۴ جنس از دو زیر خانواده با استفاده از تور حشره‌گیری جمع آوری و شناسایی گردیدند. تنوع زیستی گونه‌های این خانواده طی ۲۵ هفته بر اساس شاخص‌های مارگالف (D_{mg}) و شانون - وینر (H') مورد مطالعه قرار گرفت. حداقل‌تر تنوع و فراوانی مگس‌های گل در منطقه دامغان، در هفته چهارم خرداد (۰.۹۳۳, $D_{mg} = 28.861$) مشاهده گردید. اکثر گونه‌های مورد مطالعه شکارگر بودند. همه گونه‌های شناسایی شده برای اولین بار از استان سمنان گزارش می‌شوند.

کلید واژه‌ها: Hoverfly ، Syrphidae ، تنوع زیستی ، شکارگر ، فون ، سمنان ، دامغان.

دارای دگردیسی کامل هستند البته دوره‌ی دگردیسی آنها بسیار متفاوت است به طوریکه از ۲ هفته در بعضی مگس‌های گل تا بیش از ۵ سال در برخی دیگر به طول می‌انجامد. این در حالی است که مدت زندگی سیرفیده‌های بالغ فقط چند روز یا چند هفته است. سیرفیده‌های بالغ اغلب شهد خوار هستند، روی گل‌ها نشسته و از این رو در عمل گرده افسانی گل‌ها نقش بسزایی ایفا می‌کنند. لارو این مگس‌ها در محیط‌های مختلف شامل آب‌های راکد، لجن‌زارها، مواد پوسیده‌ی حیوانی و نباتی و یا روی نباتات زندگی می‌کنند و در حالت اخیر اغلب شکارچی بوده و از شته‌ها و شپشک‌های نباتی تغذیه می‌کنند. در گونه‌های شکارچی لارو به رنگ سبز، قهوه‌ای یا زرد است و با توجه به بدنش کرمی شکل با قسمت جلویی باریک، کشیده و بدون پا بی‌شباهت به زالو نیست. این نوع لاروهای به وسیله‌ی ترشحات چسبناک خود که از غدد دهانی ترشح می‌نمایند روی برگ‌ها و یا ساقه‌ی گیاهان می‌چسبند و از شته‌های آفت تغذیه می‌کنند و در نتیجه نقش مهمی در کنترل بیولوژیک ایفا می‌نمایند. بی‌تردید در یک برنامه‌ی مبارزه‌ی بیولوژیک، شناسائی فون یا مجموعه‌ی منطقه‌ای حشرات مفید از طریق تحقیقات فونستیک و بیواکولوژیک اساس هر نوع برنامه‌ریزی در امر دستیابی به هدف‌های حفاظت گیاهان زراعی را تشکیل می‌دهد.

در مرحله‌ی نهایی مدیریت مربوطه زمینه‌ی کارآئی این حشرات حشره خوار در برنامه‌های مبارزه‌ی بیولوژیک و یا تلفیقی با آفات زراعی را پی‌ریزی می‌کند. در فلات ایران وجود غنای طبیعی حشرات و سایر جانوران آفت خوار و مخصوصاً حشره خوارها (Entomophages) در اکوسیستم‌های زراعی، جنگلی، مرتعی و غیره در زمینه‌های زیست محیطی، مناسب کاربرد آنها در مبارزه‌ی بیولوژیک با حشرات زیان‌آور و سایر آفات فراهم کرده است. با توجه به نکات ذکر شده و به ویژه وجود لاروهای شته خوار که در کنترل

پس از سخت بال پوشان با ۳۵۰ هزار گونه، راسته‌ی دوبالان، با حدود ۱۲۰ هزار گونه یکی از بزرگ‌ترین راسته‌های حشرات را تشکیل می‌دهند. اعضای این راسته اکثراً دارای یک جفت بال غشایی هستند که در میان گرده‌ی سینه به بدن متصل می‌شوند. بال‌های عقبی به صورت زوائدی کوچک به نام هالت درآمده‌اند که در حفظ تعادل حشره هنگام پرواز دخالت دارند. قطعات دهانی دوبالان اغلب از نوع سوراخ کننده و مکننده می‌باشد. سر آنها نسبتاً بزرگ بوده و شاخک‌های کوتاه یا بلند آنها بین چشم‌ها قرار دارند. مگس‌های خانواده‌ی سیرفیده یا هاورفلای اروپا و فلاورفلای آمریکا شامل یکی از بزرگ‌ترین خانواده‌های دوبالان هستند که تقریباً ۶۰۰۰ گونه‌ی آنها از اقلیم‌های مختلف در دنیا شناسایی شده‌اند. این حشرات اغلب در زیستگاه‌های طبیعی یا در پارک‌ها، باغ‌ها و ... دیده می‌شوند. در بسیاری از آنها حشره‌ی بالغ دارای ویژگی منحصر به فردی به نام رگبال کاذب است (حدفاصل رگبال‌های R, M)؛ همچنین وجود سلول C کشیده و رگبال‌هایی که به موازات لبه‌ی بال، سلول‌های A، B را بوجود آورده‌اند، از دیگر مشخصات مگس‌های این خانواده به شمار می‌روند. تنها ویژگی مشخص کننده‌ی لارو سیرفیدها وجود یک دم پشتی شامل ۲ لوله‌ی تنفسی متصل به هم است که اسپیراکل‌های پشتی را می‌سازد. مگس‌های خانواده‌ی سیرفیده معمولاً به وسیله‌ی داشتن رنگ براق از سیاه تا قهوه‌ای و لکه‌های نواری عرضی زرد رنگ شیشه زنبورهای معمولی به نظر می‌رسند و از این رو به آنها Dronfly نیز می‌گویند. این حشرات قادر به نیش زدن یا گاز گرفتن نمی‌باشند و کاملاً بی‌ضرر هستند. وجه تسمیه‌ی Hoverfly به خاطر رفتار جالب آنها در بال زدن درجا و معلق ماندن در هوا می‌باشد. به علاوه از آنجا که اغلب در اطراف بوته‌های گل پرسه می‌زنند آنها را مگس گل نیز می‌نامند. مگس‌های گل همانند همه‌ی دوبالان،

مگس‌های گل ایران را تشکیل می‌دهند، در حالیکه بقیه متعلق به زیر خانواده‌ی Syrphinae هستند، که به خاطر داشتن لاروهای شکارگر مورد توجه بیشتری هستند. در این تحقیق همه‌ی ۲۶ گونه‌ی شناسایی شده به ۲ زیر خانواده‌ی Milesiinae و Syrphinae تعلق داشته، که برای اولین بار از استان سمنان گزارش شدند. بیشترین گونه‌ای رایج در این منطقه عبارت بودند از: *Eristalinus arbustorum*, *aeneus* (Scopoli, 1763) *Syritta pipiens* (Linnaeus, 1758) و *Eristalis* (Linnaeus, 1758).

۱۵. لاروهای ۱۵ گونه از ۲۳ گونه‌ی شناسایی شده شته خواراند.

تنوع زیستی مگس‌های گل

با توجه به نمونه‌های ثبت شده، بیشترین فراوانی مگس‌های گل در شهرستان دامغان در هفته‌ی چهارم خرداد ماه بود، در حالی که کمترین میزان آن در هفته‌ی اول فروردین ماه می‌باشد (جدول ۲، شکل ۱). بر طبق نتایج بدست آمده از شاخص مارگالف (Dmg)، غنای گونه‌ای در هفته‌ی چهارم خرداد ماه به اوج خود می‌رسد ($Dmg = 28.861$)؛ شیب نمودار غنای گونه‌ای در این استثنای ۲-۳ تعقر متواالی که به خاطر دمای ایستگاه، به استثنای ۲-۳ تعقر متواالی که به خاطر دمای ناپایدار هوای بهاری می‌باشد، تا اواخر خرداد ماه سیر صعودی را پیمود و پس از آن با مقدار کمی بالا و پایین به خاطر هوای بسیار گرم تیرماه، رو به کاهش نهاد. در مرداد ماه با کاهش جزئی دما غنای گونه‌ای به میزان اندکی افزایش یافت که این کاهش دما کوتاه بوده و دوباره با شروع شهریور و افزایش دما شاهد کاهش این میزان بودیم. با نزدیک شدن به فصل پاییز و ایجاد شرایطی کم و بیش بهاری شیب نمودار نیز اندکی افزایش یافت. به طور کلی غنای گونه‌ای نیز همانند فراوانی گونه‌ها در این ۵ ایستگاه، دستخوش تغییرات فراوانی بود، که همان‌طور که گفته شد این امر به خاطر

بیولوژیک شته‌ها اهمیت ویژه‌ای دارند اهمیت مطالعه‌ی فونتیک مگس‌های گل به عنوان یک مطالعه‌ی بنیادی در جهت ایجاد یک برنامه‌ی مدیریت مبارزه با آفات به ویژه در اکوسیستم‌های کشاورزی، در هر منطقه ضروری به نظر می‌رسد. هدف از تحقیق حاضر مطالعه‌ی فونتیک مگس‌های گل در شهرستان دامغان و نیز بررسی تبعیزی گونه‌های موجود در شهرستان مذکور با توجه به شرایط اقلیمی متفاوت آن با استفاده از تور حشره گیری می‌باشد.

مواد و روش‌ها

مطالعه‌ی حاضر در طول سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۰۶ در شهرستان دامغان، واقع در مرکز استان سمنان انجام شده است. از آنجا که این شهرستان در حاشیه کویر لوت قرار گرفته، بنابراین شرایط آب و هوایی بیابان گونه به همراه پوشش گیاهی فقیر در آن حکم فرما می‌باشد. ارتفاع دامغان از سطح دریا ۱۱۷۰ متر است و متوسط بارش سالانه‌ی آن ۹۳/۳۹ میلی‌متر گزارش شده است.

نمونه‌ها، توسط تور حشره گیری از مزارع یونجه، با غلهای میوه و محلهای نزدیک به جویبارها جمع آوری شدند. نمونه گیری از اسفند ۸۴ تا شهریور ۸۵ به مدت ۲۵ هفته انجام شد و شمارش نمونه‌ها بر حسب نوع گونه انجام گردید. شناسایی گونه‌ها با کمک کلیدهای Bei-Bienko, Vockeroth و Stubbs صورت گرفت. تنوع زیستی گونه‌های این خانواده بر اساس شاخص‌های مارگالف (Dmg) و شانون - وینر (H') مورد مطالعه قرار گرفت.

نتایج و بحث

فون مگس‌های گل

بر اساس گزارشات موجود گونه‌های شناسایی شده از زیر خانواده Milesiinae در ایران تقریباً یک دوم فون

جدول ۱- مگس های گل شناسایی شده در دامغان

ردیف	زیرخانواده قبیله	گونه ها	مکان های ترجیحی	عادت غذایی لارو	دوره پرواز	مهاجرت
۱	Syrphinae paragini	<i>Paragus bicolor</i> (Fabricius, 1794)	زمین های بر亨ه یا دارای گیاهان کوتاه	شته خوار	فروردين - مرداد	
۲		<i>P. quadri fasciatus</i> (Meigen, 1822)	مزارع، زمین باز ، مزارع یونجه	شته خوار	خرداد - شهریور	
۳		<i>P. tibialis</i> (Fallen, 1817)	زمین های بر亨ه یا دارای گیاهان کوتاه	شته خوار	اسفند - مهر	
۴	Syrphini	<i>Episyrphus balteatus</i> (DeGeer, 1776)	اغلب زیستگاه ها	شته خوار	اردیبهشت - آبان	مهاجر
۵		<i>Eupeodes corollae</i> (Fabricius, 1794)	مزارع، باغستان ها، چمنزارها	شته خوار	فروردين - شهریور	
۶		<i>E. luniger</i> (Meigen, 1822)	کشتزار ها، باغ ها، باغستان ها	شته خوار	اردیبهشت - مرداد	مهاجر
۷		<i>E. nuba</i> (Wiedemann, 1830)	مزارع، باغستان ها، زمین های باز	شته خوار	فروردين - شهریور	
۸		<i>E. latifasciatus</i> (Macquart, 1829)	تالاب ها، زمین باز، چمنزار های زهکشی شده	شته خوار	خرداد - مرداد	
۹		<i>Ischiodon aegypticus</i> (Wiedemann, 1830)	مزارع، باغستان ها، زمین های باز	شته خوار	اسفند - شهریور	
۱۰		<i>Scaeva latimaculata</i> (Brunetti, 1923)	مزارع، مکان های پوشیده از چمن، بوته های پرچین	شته خوار	فروردين - نوامبر	مهاجر
۱۱		<i>S. pyrastris</i> (Linnaeus, 1758)	بوته های پرچین، باغ ها	شته خوار	خرداد - شهریور	مهاجر
۱۲		<i>Sphaerophoria rueppellii</i> (Wiedemann, 1830)	تالاب ها، زمین باز، مزارع	شته خوار	فروردين - مهر	مهاجر
۱۳		<i>S. scripta</i> (Linnaeus, 1758)	زمین باز، چمنزار ها، مزارع	شته خوار	فروردين - مهر	مهاجر
۱۴	Melanostoma mini	<i>Melanostoma mellinum</i> (Linnaeus, 1758)	مزارع، چمنزارها	شته خوار	اسفند - مهر	
۱۵	Chrysotoxi ni	<i>Chrysotoxum intermedium</i> (Meigen, 1822)	مزارع، باغستان ها	شته خوار	فروردين - مرداد	
۱۶	Milesiinae Eristalini	<i>Eristalinus taeniops</i> (Wiedemann, 1818)	جنگل ها، زمین باز، آب شیرین	تغذیه از فیتوپلانکتونهای آبزی	فروردين - مهر	
۱۷		<i>Eristalinus megacephalus</i> (Rossi, 1794)	بوته های پرچین، باغ ها	تغذیه از فیتوپلانکتونهای آبزی	تیر - شهریور	
۱۸		<i>E. aeneus</i> (Scopoli, 1763)	مزارع، باغستان ها، زمین باز، آبغیر ها، مرداب ها	تغذیه از فیتوپلانکتونهای آبزی	اسفند - شهریور	
۱۹		<i>Eristalis tenax</i> (Linnaeus, 1758)	مزارع، بوته های پرچین	تغذیه از فیتوپلانکتونهای آبزی	اردیبهشت - آبان	
۲۰		<i>E. arbustorum</i> (Linnaeus, 1758)	مزارع، باغستان ها، مزارع یونجه، بوته ها، زمین باز	تغذیه از فیتوپلانکتونهای آبزی	اسفند - مهر	
۲۱		<i>Helophilus trivittatus</i> (Fabricius 1805)	کشتار ها، مزارع یونجه	تغذیه از فیتوپلانکتونهای آبزی	فروردين - شهریور	
۲۲	Eumerin	<i>Eumerus strigatus</i> (Fallen, 1817)	چمنزار های شنی، زمین های واسته به باطنی و گلکاری، زمین های برونشهری	گیاهخوار	خرداد - مرداد	
۲۳	Milesiini	<i>Syritta pipiens</i> (Linnaeus, 1758)	تالاب ها، حاشیه آب شیرین	پوسیده خوار	فروردين - آبان	

جدول ۲- شاخص های تنوع در منطقه دامغان

سال	شانون	شاخص مارگالف	تعداد افراد	تعداد گونه	هفته
		(D _{mg})	(N)	(S)	
E	H' _M	H'			
۰/۸۳۴	۰/۸۴۵	۰/۷۰۵	۸/۱۷	۲۳	۷
					چهارم اسفند
۰/۹۶۳	۰/۶۰۲	۰/۵۸	۲/۱	۵	۴
					اول فروردین
۰/۷۳۲	۰/۹۹۹	۰/۵۱۲	۴/۴۵۵	۱۳	۵
					دوم فروردین
۰/۹۳۳	۰/۷۷۸	۰/۷۲۶	۵/۵۶۹	۱۳	۶
					سوم فروردین
۰/۸۹۲	۰/۹۹۹	۰/۶۲۴	۴/۴۵۵	۱۳	۵
					چهارم فروردین
۰/۹۵	۱	۰/۹۵	۱۱/۵۰۸	۱۹	۱۰
					اول اردیبهشت
۰/۹۲۱	۰/۸۹۹	۰/۶۴۴	۴/۸۱۸	۱۶	۵
					دوم اردیبهشت
۰/۹۲۹	۰/۹۰۳	۰/۸۳۹	۹/۴	۲۲	۸
					سوم اردیبهشت
۰/۹۸۷	۰/۷۷۸	۰/۷۵۳	۵/۷۳	۱۴	۶
					چهارم اردیبهشت
۰/۵۴۴	۱/۰۴۱	۰/۵۶۷	۱۸/۲۶	۶۷	۱۱
					اول خرداد
۰/۷۸۷	۱/۰۷۹	۰/۸۵	۱۹/۴۷۹	۵۹	۱۲
					دوم خرداد
۰/۹۸	۱/۱۴۶	۱/۱۲۴	۲۷/۳۵	۱۲۷	۱۴
					سوم خرداد
۰/۸۱۴	۱/۱۴۶	۰/۹۳۳	۲۸/۸۶۱	۱۶۶	۱۴
					چهارم خرداد
۰/۹۵۸	۱	۰/۹۵۸	۱۸/۲۲۷	۱۰۶	۱۰
					اول تیر
۰/۹۹۲	۰/۹۵۴	۰/۶۶۱	۱۷/۲۶۷	۱۴۴	۹
					دوم تیر
۰/۹۷۸	۰/۹۵۴	۰/۶۴۷	۱۵/۸۹۴	۹۷	۹
					سوم تیر
۰/۶۵۵	۰/۹۰۳	۰/۵۹۲	۱۲/۹۵۹	۷۱	۸
					چهارم تیر
۰/۷۵۹	۰/۹۵۴	۰/۷۲۴	۱۴/۳۴	۶۲	۹
					اول مرداد
۰/۷۴۴	۰/۹۵۴	۰/۷۱	۱۴/۸۵۸	۷۲	۹
					دوم مرداد
۰/۷۷۵	۰/۹۵۴	۰/۷۴	۱۵/۴۳۵	۸۵	۹
					سوم مرداد
۰/۷۴۲	۱/۰۸	۰/۸۰۲	۲۲	۱۰۰	۱۲
					چهارم مرداد
۰/۷۸۱	۱	۰/۷۸۱	۱۵/۰۴۹	۴۷	۱۰
					اول شهریور
۰/۸۴۵	۰/۸۴۵	۰/۷۱۴	۱۰/۲۹۶	۵۲	۷
					دوم شهریور
۰/۸۱۴	۱/۰۸	۰/۸۸	۲۰/۹۹۳	۸۱	۱۲
					سوم شهریور
۰/۸۸۶	۱/۱۱۴	۰/۹۸۸	۲۱/۳۳۷	۶۰	۱۳
					چهارم شهریور

$$D_{mg} = S - 1(\log N)$$

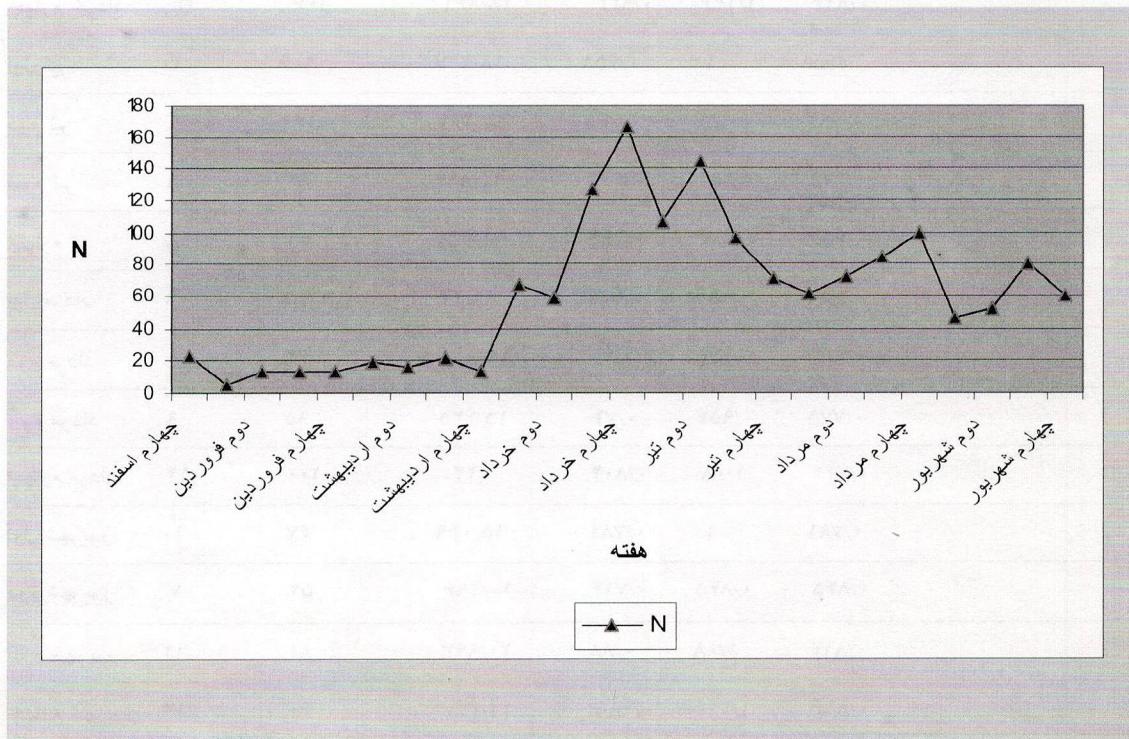
$$E = H'/H'_{Max}$$

$$H'_{Max} = \log S$$

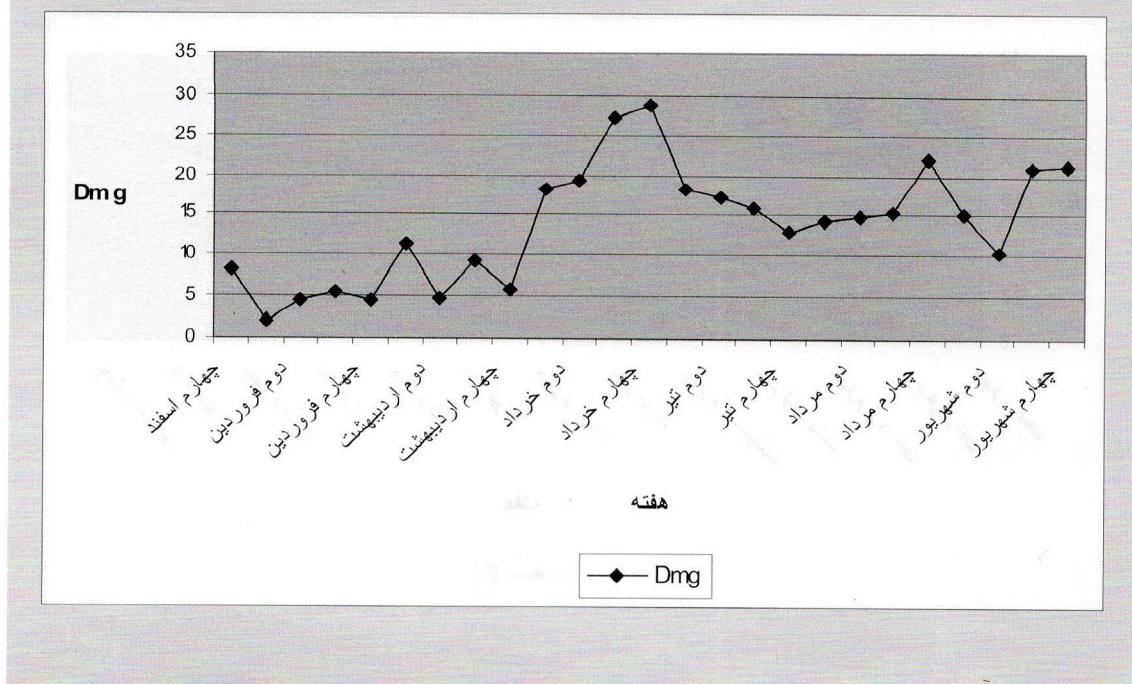
$$H' = (N \log N - f_i \log f_i) / N$$

تنوع (H'_{M}) در هفته‌های سوم و چهارم خرداد ماه مشاهده شد ($H'_{M} = 1.146$). (شکل ۳). این دیاگرام نیز تغییرات تقریباً مشابهی را مانند آنچه که در دیاگرام شانون-وینر رخ داده است، نشان می‌دهد. فاصله‌ی بین ۲ دیاگرام (H' و H'_{M}) میزان یکنواختی (E) را نشان می‌دهد. کمترین فاصله‌ی بین ضریب تنوع و ضریب تنوع ماکزیمم در هفته سوم خرداد ماه دیده می‌شود ($E = 0.98$) (شکل ۴). در حقیقت شهرستان دامغان با یک دوره‌ی بهاری کوتاه مدت و در کنار آن یک دوره‌ی بلند تابستانی همراه با افزایش تدریجی دما و در کنار آن رشد گیاهان خانواده‌ی کمپوزیت، و نیز گندم، جو و یونجه، دارای کلونی‌های بزرگی از شته‌هاست که یک منبع غذایی قابل دسترس برای رشد لاروهای گونه‌های شته خوار Hover fly فراهم می‌کند.

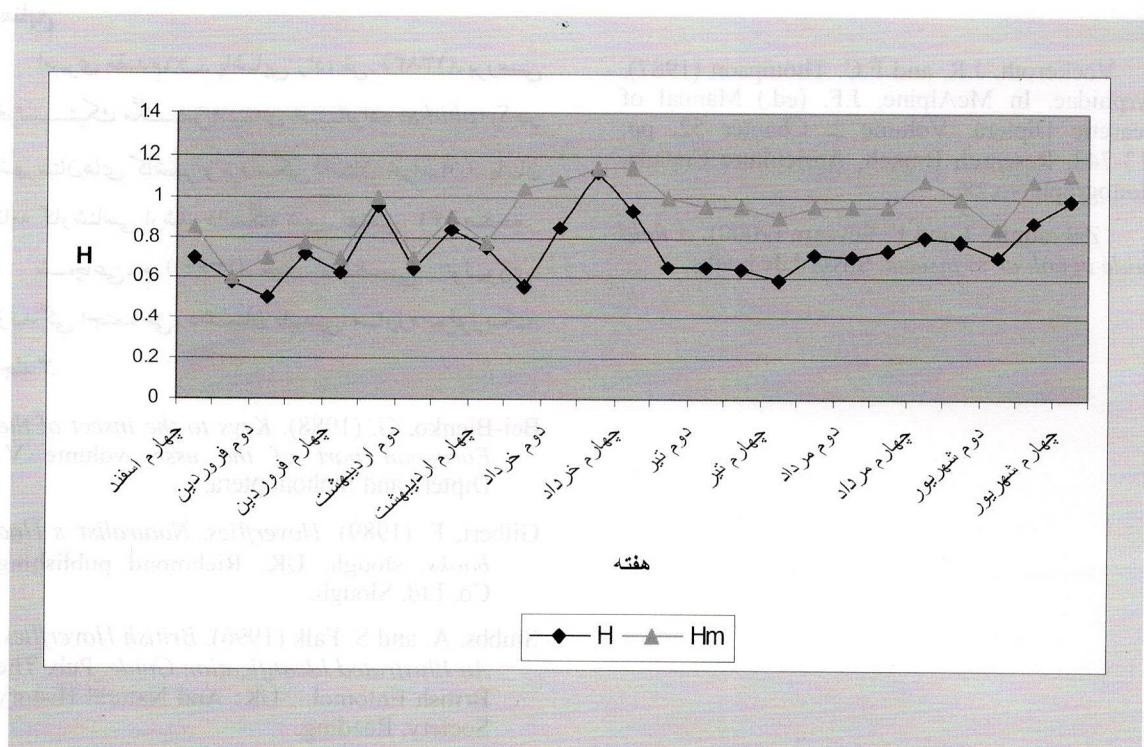
شرایط آب و هوایی کویری، خشک، نامناسب و همین طور بادهای تند و غیر قابل پیش بینی می‌باشد (شکل ۲). حال آنکه بر اساس شاخص شانون-وینر، تنوع گونه‌ای در هفته‌ی سوم خرداد ماه به بالاترین میزان خود می‌رسد (شکل ۳). همانطور که در شکل ۳ دیده می‌شود، اوج تنوع گونه‌ای در منطقه‌ی دامغان در هفته‌ی سوم خرداد ماه مشاهده می‌شود ($H' = 1.124$), سپس شیب نزولی نمودار را تا هفته‌ی چهارم تیر ماه داریم. پس از افزایشی جزئی در مردادماه، در نیمه‌ی اول شهریور شاهد کاهش و در نیمه‌ی دوم شهریور شاهد افزایش میزان تنوع گونه‌ای می‌باشیم. وجود این پستی و بلندی‌های تقریباً زیاد نیز به علت شرایط آب و هوایی خاص و کویری منطقه و وجود بادهای شدید می‌باشد. ماکریمم ضریب

شکل ۱ - نمودار تغییرات فراوانی مگس‌های گل در ایستگاه دامغان

شکل ۲ - نمودار تغییرات تنوع مگس‌های گل در ایستگاه دامغان بر اساس شاخص مارگالف

شکل ۳ - نمودار تغییرات تنوع مگس‌های گل در ایستگاه دامغان بر اساس شاخص شانون - وینر

